

1. І сталося четвертого року Єгоякіма, Йосіїного сина, царя Юдиного, було оце слово до Єремії від Господа, кажучи:

2. Візьми собі книжкового звозя, і напиши на ньому всі ті слова, що Я говорив тобі про Ізраїля й про Юду, та про всі народи від дня, коли Я почав говорити тобі, від днів Йосії та аж до цього дня.

3. Може почує дім Юдин усе те зло, що Я думаю вчинити їм, щоб вернулися кожен со своєї злої дороги, а Я прощу їхню провину та їхній гріх.

4. І покликав Єремія Баруха, Нерійїного сина, і Барух написав з уст Єремії всі Господні слова, що Він говорив йому, на книжковий звій.

5. І наказав Єремія Барухові, кажучи: Я задержаний, не можу ввійти до Господнього дому.

6. Тому піди сам, прочитай со звою, що написав ти з моїх уст, Господні слова в вуха народу в Господньому домі в дні посту, а також в вуха всього Юди, що приходить со своїх міст, відчитаєш їх.

7. Може впаде їхнє благання перед Господнє лице, і вони вернуться кожен со своєї злої дороги, бо великий гнів та лютість, що Господь говорив проти народу цього!

8. І зробив Барух, син Нерійїн, усе, що наказав був йому пророк Єремія, щоб прочитати з книги Господні слова в Господньому домі.

9. І сталося п'ятого року Єгоякіма, Йосіїного сина, царя Юдиного, дев'ятого місяця, оголосили піст перед Господнім лицем для всього народу в Єрусалимі та для всього того

народу, що поприходив з Юдиних міст до Єрусалиму.

10. І прочитав Барух з книги Єремїїні слова в домі Господньому в кімнаті писаря Гемарїї, Шафанового сина, на горішньому подвір'ї, при вході до нової брами Господнього дому, в вуха всього народу.

11. І почув Михей, син Гемарїї, Шафанового сина, всі Господні слова з книги,

12. і зійшов до царського дому, до кімнати писаря, аж ось там сидять усі зверхники: писар Елішама, і Делая, син Шемаїн, і Елнатан, син Ахборів, і Гемарія, син Шафанів, і Седекія, син Хананїї, і всі зверхники.

13. І розповів їм Михей всі ті слова, які він почув був, коли Барух читав із книги в вуха народу.

14. І всі зверхники послали до Баруха Єгудія, сина Нетанїї, сина Шелемїї, сина Кушіїного, говорячи: Того звоя, що читав ти з нього в вуха народу, візьми його в свою руку та й прийди! І взяв Барух, син Нерїїн, звоя в свою руку та й прийшов до них.

15. А ті сказали до нього: Сідай же, і прочитай його в наші вуха! І прочитав Барух в їхні вуха.

16. І сталося, коли вони почули всі ці слова, жажнулися один перед одним, та й сказали Барухові: Конче перекажімо цареві всі ці слова!

17. І запитали вони Баруха, говорячи: Розкажи нам, як ти писав усі ці слова з його уст?

18. І сказав їм Барух: Він проказував мені з своїх уст усі ці слова, а я писав у книзі

чорнилом.

19. І сказали зверхники до Баруха: Іди, сховайся, ти та Єремія, і нехай ніхто не знає, де ви!

20. І прийшли вони до царя на подвір'я, а звоя поклали в кімнаті писаря Елішами, і розповіли в вуха царя всі ті слова.

21. І послав цар Єгудія взяти звоя, і той узяв його з кімнати писаря Елішами. І Єгудій прочитав його в вуха царя та в вуха всіх зверхників, що стояли при царі.

22. А цар сидів у зимовому домі, дев'ятого місяця, і перед ним був розпалений коминок.

23. І сталося, коли Єгудій перечитував три чи чотири стовпці, то цар відрізував це писарським ножем та й кидав до огню, що в коминку, аж поки не згорів увесь звій на огні, що в коминку...

24. Та не злякалися й не роздерли своїх шат цар та всі його раби, що слухали всі ці слова.

25. І хоч Елнатан, і Делая, і Гемарія просили царя не палити того звою, та не послухався він їх.

26. І наказав цар Єрахмеїлові, синові царевому, і Сераї, синові Азріїловому, і Шелемії, синові Авдіїловому, взяти писаря Баруха й пророка Єремію, та Господь їх сховав.

27. І було Господнє слово до Єремії потому, як цар спалив був звоя та ті слова, що Барух написав з Єреміїних уст, говорячи:

28. Візьми собі знову іншого звоза, і напиши на ньому всі перші слова, що були на першому звозі, якого спалив Єгояким, цар Юдин.

29. А про Єгоякіма, царя Юдиного, скажеш: Так говорить Господь: Ти спалив цього звоза, говорячи: Нащо написав ти на ньому таке: Конче прийде цар вавилонський і знищить оцей Край, і вигубить в ньому людину й скотину.

30. Тому так говорить Господь про Єгоякіма, Юдиного царя: Не буде від нього сидячого на Давидовому троні, а його труп буде кинений на спекоту вдень та на холод вночі...

31. І навіщу його та насіння його, і його рабів за їхні провини, і спроваджу на них та на мешканців Єрусалиму й на юдеянина все те зло, що Я говорив до них, та вони не послушали...

32. І Єремія взяв іншого звоза, і дав його писареві Барухові, синові Нерійїному, і той написав на ньому з Єремїїних уст усі слова тієї книги, яку спалив був Єгояким, цар Юдин, в огні, і до них було додано ще багато подібних слів.